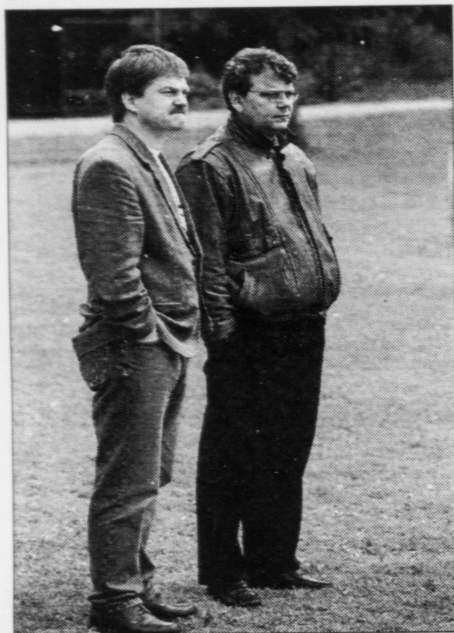

Eisini loftmiðlarnir noyddust at halda høvdið kalt einu løtuna, tá streymurin fór bæði í Sarajevo og í Havnini...

64 eru nú á altjóða listanum

Jákup á Borg er triðingsti landsliðsspælarin nakrantíð

Tá Hans Fróði Hansen fekk møguleikan fyrri fyrstu ferð á landsliðnum var hann 63. føroyski landsliðsspælarin síðani limaskapurin í altjóða fótbóltsfamiljuni var ein veruleiki í 1988.

Hans Fróði Hansen hevur tvær ferðir áður verið í landsliðsferðalagnum á úti-vølli, men hetta var fyrsta ferðin hann fekk møguleikan. Fyrra ferðin, hann var við í ferðalagnum, var tá Føroyar 24. apríl 1996 taptu 3-1 í Beograd. Tá umboðaði núverandi HB maðurin B68.

Seinna ferðin var í Estlandi 4. juni í ár. Hans Fróði Hansen er trettandi spælarin, sum umboðar HB á landsliðnum í teimum 53 altjóða skrásettu landsdystunum.

Jákup á Borg sat ikki leingi á beinkinum, áðrenn hann fekk møguleikan, bert 77 minuttir.

Jákup á Borg, sum er 12. B36 maðurin á landsliðnum, er næstingsti føroyski fótbóltsspælarin, sum hevur

luttikið í undankappingardysti. Metið hevur Allan Mørkøre. Hann var 18 ár 9 mánaðar og 21 dagar gamal, tá hann spældi sín fyrsta landsdyst, sum var móti Eysturriki í Landskrona 12. september 1990.

Jákup á Borg er føddur 26. oktober 1979 og var so-statt 18 ár, 9 mánaðar og 26 dagar gamal, tá hann mikukvöldið fyrri fyrstu ferð umboðaði føðilandið á hægsta stigi. Hann var also fimf dagar eldri enn Allan Mørkøre var í Landskrona í 1990.

Yngsti landsliðsspælarin nakrantíð er framvegis John Hansen úr KÍ. Hann var við 5. august 1992, tá Føroyar og Ísrael spældu 1-1 á Svagaskarði. Tá var hann 18 ár, 4 mánaðar og 20 dagar gamal. John Hansen hevur ikki verið á landsliðnum síðani tá, men í ár hevur hann spælt so mikið sannførandi, at tað hevði ikki verið óvæntað, um tað hevði staðið honum í bði at koma á landsliðið. **jh**

Sunnudagin 6. september skal landsliðið fyrri fyrstu ferð í hesi EM undankappingini royna seg á heimavølli. Tá kemur Kekkia fyrri áðru ferð á Svagaskarð, og við avrikunum í Sarajevo í fyrirkvöldið í huga, so stendur Allan Simonsen við tí fyrri ein venjara positiva trupulleikanum, at hann skal taka støðu til, um tað skulu gerast nógvar og stórar útskiftingar, ella um hann skal halda seg til tað fólkið, sum sammett við ússaliga avrikið í Talinn 4. juni, tá Føroyar taptu 5-0, útinnu avrik, ið var ein stór uppreisn.

Uppreisnin var móti einum liði, ið ikki vísti seg at vera so ágangandi, sum tað var fyrri einum ári síðani, tá Danmark varð sent til hús við 0-3 tapi, men sum samstundis var væl betri, enn liðið hjá Estlandi var, sum vann 5-0 á Føroyum.

Uppskriftin

Uppskriftin til, at føroyingar megnaðu at avmarka tapið til tað eina hepan málið, sum kom, tá seinna umfarið var hálvrunnið, var væl skipað verjuspæl, og ikki minst hugburðurin um at vilja stríðast fyrri søkini.

Ein fyrri allar og allir fyrri ein, plagdi at vera niðurlagið fyrstu árin, tá Páll Guðlaugsson hevði leiðsluna, og tað var nakað tað sama, sum sást mikukvöldið. Hugburð-

urin til samhaldsføstu uppgávuna var ein heilt annar, enn hann var í Estlandi, og í verjupartinum megnaðu føroyingar at halda seg til tað, venjarin hevði álagt teimum.

Taktikkurin var, at tað vóru økini og ikki menninir, sum skuldu ansast. Tað vil siga, at føroysku verjuspælarnir og miðvallarnir skuldu ikki renna langar teinar aftaná stjørnunum úr stóru europeisku fótbóltsliðunum, men teir skuldu sleppa og yvirtaka.

Serliga í sambandi við yvirtøkurnar kann hetta hava trupulleikar og mis-skiljingar við sær, men tað bilti ikki. Í síðsta enda hevði hetta við sær, at stóri munurin, hvat konditiónini við-víkur, ikki kom til sjóndar síðstu løtuna, og tað hevði aftur við sær, at møguleikarnir fyrri blígu málinum, sum viðhvørt eru skolaði ígjøgnum síðsta korterið, komu ikki.

Tætt í borðnum og mitt fyrri

Í báðum borðnum spældu menn, sum ikki hava verið á hesum plássunum ofta. Pól Thorsteinsson hevur ongantíð áður verið vengverji í høgru, og Henning Jarnskor, ið eftir ein hálvan tíma var við í uppspælinum til eitt tað frægasta føroyska álopið, sum endaði við, at hann heilfluktadi við síðuna

av, hevur ikki verið í byrjunaruppstillingini síðani 20. august í fjør, tá hann røkti vengverjaplássið í vinstru síðu. Hjá báðum eydnaðist væl at skerma fyrri, og tað var ráð hending, at bosniarnir megnaðu við ferð at koma til baklinjuna og leggja innfyrri. Teir lögdu innfyrri onkra ferðina, men tað var eftir, at teir høvdu vent út frá aftur, og so var føroyska miðverjan komin uppá pláss.

Óli Johannesen, Hans Fróði Hansen og Jens Kristian Hansen spældu mitt fyrri. Teir dekkadu tætt, taklaðu væl, og teir vóru sterkir í høvuðsspælinum.

Tað var fryktandi fyrri, at bosniarnir fóru at spæla skjótt eitt tvey samanspæl og harvið við neyvum sendingum at stinga seg inn um føroysku verjuna, men hetta gjørdi teir sera sjáldan. Oftast var tað uttanfyrri brots-teigin, at tann, sum skuldi vera millumstøðin, fekk bóltin, og hann hevði mest sum altíð ein føroying dygst aftanfyrri seg og fekk ikki spælt víðari.

Pólverski dómarin, sum ikki var serliga vinarligur móti føroyingunum, dømdi nøkur frispærk í hesum støðunum, og tað var eftir eitt slíkt, at bosniarnir fingi mál, tá bólturin rakti í beinið á Óla Johannesen og snýtti Jákup Mikkelsen, men í øllum hinum fornum kom einki burturúr frispærkunum, og tað var sjáldan, at Jákup Mikkelsen varð settur uppá stóran royndir í sambandi við frispærkini.

Lítið framrættað á miðvøllum

Eftir stóra vónbrotið í Estlandi var týðuligt, at setningurin hjá miðvallarunum var meiri at hjálpa verjuni enn at stuðla álopinum.

Julian Johnsson, sum viðhvørt vann bóltarnar eftir høgu og longu útspærkini frá Jákupi Mikkelsen, var næstan eyka miðverji. Hann fekk tíðliga gula kortið, men tað tókst ikki nerva hann serliga nógv, og avrikið hjá honum sammett við í Estlandi var sum dagur móti nátt.

Allan Mørkøre vísti í høgru, at hann hevur nógvar royndir. Tað eydnaðist honum onkuntíð at sneiða onkra mótstøðumenn av sær, men so rendi hann seg fastan, tí eingin var at bjóða seg til í eitt tvey samanspæli ella at senda langar krossbólur til. Merksvert var, at Allan Mørkøre var sera disciplineraður í verjupartinum, har hann arbeiddi væl saman við Pól Thorsteinsson.

Sámal Joensen og John

Petersen skuldu vera meiri framrættaðir enn hinir báðir miðvallarnir. Sámal var viljastærkur sum altíð, men tað var sjáldan, at hann lut-tók serliga nógv í framrættaða spælinum, tí verjuparturin kravdi so nógv. Gula kortið var óneyðugt.

John Petersen stóð fyrri besta framrættaða avrikunum. Hann megnaði at halda uppá bóltin og bjóða av, samstundis sum hann var sterkur í verjupartinum.

Lítill stuðul

A toppinum vóru treytirnar hjá Una Arge ikki góðar. Hann hevði lítlan stuðul aftanfyrri, men hann var viljastærkur, og tað var harmiligt, at skotroyndin úr stuttari fjarstøðu í høgru eftir 19 minuttir skuldi taka í stólp-an og fara út, og at potingin úr vinstru, eftir samanspæl við John Petersen og renni-bólt skuldi fara framvið málinum. Tá vóru 33 minuttir farnir.

Tá tað restaði eitt lítið korter fekk Jákup á Borg møguleikan, og tað var væl skiljandi, tí Uni Arge hevði tuskað nógv og serliga í 2. hálvleiki var stuðulin lítill.

Treytirnar hjá Jákupi á Borg í altjóða fótbólta at vísa, hvussu málaskikin hann er, vóru vælaligar.

Broytingar

Verjuparturin var so góður hesa ferð, at tað verður torført hjá venjarunum at broyta. Og tað vil aftur siga, at royndir spælarar sum Øssur Hansen og Jan Dam (ætla at venja í Danmark) ikki kunnu rokna við, at plássið stendur púra opið og biðar eftir teimum.

Tað hevur verið sagt, at Jens Martin Knudsen hevur ikki spælt seg av liðnum, og tað hoyrist úr Íslandi, at hann stendur seg sera væl. Tað er upp til landsliðsvenjaran at avgera, hvør skal standa í málinum móti Kekkia, men Jákup Mikkelsen gjørdi góða reklamu fyrri sær sjálvum mikukvöldið. Eina ferð var innleggið hægri, enn hann hevði roknað við, men sum heild vardi hann væl fyrri og bjargaði ofta, hóast uppløgdu møguleikarnir hjá Bosnia-Hersogovina ikki vóru so nógvir, og útspærkini vóru bæði long og neyv.

Í álopspartinum manglaðu Todi Jónsson og Jan Allan Müller. Næsta uppgávan verður á heimavølli, og um venjarin velur at hava eina eitt sindur meiri framrættaða útgangsstøðu, so er upplagt, at hesir báðir koma uppá tal, um teir vera væl fyrri. **jh**

Vit við tí føroyska ítróttinum

www.sosialurin.fo